

Autoreferat

1. Imię i nazwisko: dr Małgorzata Kogut - Ślанда

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne:

- Dyplom magistra sztuki, Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu 2001 r.
- Stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej: instrumentalistyka, na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej "Wybitne dzieła muzyki skrzypcowej XX wieku kompozytorów polskich i anglosaskich", Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu - 24 maja 2006 r.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych i artystycznych.

- 2001 -obecnie: Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu
- 2002-2003 New Wold Symphony - Miami, USA
- 2000-2006: Orkiestra Kameralna Wratislavia, Wrocław
- 2000-2006 Verbier Festival Orchestra - Szwajcaria
- 2008 Orquesta Filharmonia - Mostoles (Madryt), Hiszpania

4. Wykazanie osiągnięcia wynikającego z art.16 ust.2 ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.):

- **tytuł osiągnięcia oraz jego autorzy:**

Płyta CD "Violin and something more..." nagrana we współpracy ze znakomitymi wrocławskimi muzykami, dr Julią Przybylską-Nowak-fortepian, dr hab. Elżbietą Woleńską-flet, dr hab. Aleksandrą Rupocińską - klawesyn.

Wydawnictwo: The Film Harmony Orchestra, Marcin Mirowski

Producent: Marcin Mirowski

Utwory znajdujące się na wyżej wymienionej płycie:

- 1. Hanna Kulenty - "Cadenza" na skrzypce i delay**
- 2. Adam Porębski - "Duello" na skrzypce i flet**
- 3. Stanisław Krupowicz - "The Lighter Shade of Grey" na skrzypce i taśmę**
- 4. Paweł Szymański - "Limeryki" na skrzypce i klawesyn**
- 5. Ryszard Bukowski - Sonata nr.1 na skrzypce i fortepian**

Czas trwania: 52`49

■ **cele artystyczne wyżej wymienionych prac**

Podstawą do wszczęcia postępowania habilitacyjnego, jest wydana przez The Film Harmony Orchestra Marcin Mirowski płyta **"Violin and something more"** z utworami polskich kompozytorów. Znajdują się na niej utwory na skrzypce z towarzyszeniem różnych instrumentów; fortepianu, klawesynu, fletu oraz taśmy i efektów dźwiękowych takich jak delay. Pomysł na nagranie płyty powstał 2 lata temu, gdy złożyłam wniosek o dofinansowanie projektu przez macierzystą uczelnię. Wniosek został rozpatrzony pozytywnie co pozwoliło mi na zrealizowanie celu. Pomysł na właśnie takie utwory wiąże się ściśle z moim wieloletnim zamyśleniem do muzyki współczesnej. Będąc na studiach zaczęłam interesować się literaturą skrzypcową XX wieku, co zaowocowało dwiema nagrodami na konkursach. Na II Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej im. K. Pendereckiego w Krakowie uzyskałam I nagrodę i nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie utworu kompozytora polskiego w kategorii duet wraz z pianistką Elżbietą Zawadzką, oraz z tą samą pianistką II nagrodę na V Międzynarodowym Konkursie Muzyki Współczesnej w Brnie - Czechy. Doktorat który obroniłam w 2006 roku także oparłam o utwory XX wieczne. W programie recitalu znalazły się takie kompozycje jak: John McCabe "Maze Dance", Charls Ives Sonata II, Witold Lutosławski "Partita", Karol Szymanowski "Mity".

Utwory znajdujące się na płycie **"Violin and something more..."** doбираłam ze szczególną starannością. Po pierwsze chciałam, aby były to utwory nowe w moim repertuarze, mniej znane, rzadko grywane kompozycje. Po drugie, zależało mi na tym, aby połączyć brzmienie skrzypiec z różnymi instrumentami, nie tylko fortepianem z którym gram na co dzień. Następnym elementem było zawarcie na płycie utworów tylko polskich kompozytorów. Postanowiłam, że będą to twórcy już znani, z wieloletnim dorobkiem, jak i kompozytorzy młodzi, dopiero co zaczynający karierę.

Pierwszy utwór na płycie to "Cadenza" na skrzypce i delay Hanny Kulenty. Jedna z najtrudniejszych technicznie kompozycji znajdującą się na CD. Jest to utwór wirtuozowski, z ogromnym nagromadzeniem pasaży, dwudźwięków (w szczególności trudnych intonacyjnie prym) z wciąż zmieniającą się harmonią. Utwór ten bardzo przypadł mi do gustu ze względu na jego formę. Przede wszystkim jednak, zafascynowało mnie brzmienie skrzypiec z efektem dźwiękowym delay. To, ile można "rozciągnąć" brzmienie skrzypiec było dla mnie ciekawym doświadczeniem, ponieważ zależało to ode mnie, jak szybko dźwięki będą nachodzić na siebie poprzez dodanie tego efektu. Praca zatem była złożona, nagranie partii skrzypiec oraz nałożenie na to delay.

Następnym utworem na płycie **"Violin and something more.."** są "Limeryki" Pawła Szymańskiego. Definicja limeryków; "krótki utwór wierszowany o charakterze okolicznościowej igraszki słownej, nasycony groteskowym, nonsensownym humorem", zgadza się w wielu aspektach z "Limerykami" Pawła Kochońskiego. Wszystkie są krótkie, zwarte, żartobliwe. Nawet te o charakterze lirycznym, mają w sobie cień żartu, są jakby niedokończone, niedopowiedziane. Powodem, dla którego zdecydowałam, że "Limeryki" znajdą się na płycie był klawesyn, instrument który przede wszystkim kojarzony jest z muzyką dawną. Przełamanie stereotypu było dla mnie wyzwaniem. Barwa skrzypiec i klawesynu na którym zagrała dr hab. Aleksandra Rupocińska, w połączeniu z tego rodzaju muzyką dało znakomity efekt. Szczególnie w I Limeryku, gdzie motoryka

klawesynu tak bardzo zlewa się z motoryką skrzypiec, że po chwili trudno oddzielić obie partie. Najtrudniejszym jednak zadaniem było wspólne zgranie "charakterów" partii obu instrumentów.

Kolejny utwór na płycie to kompozycja Adama Porębskiego "Duello" na skrzypce oraz flet. Tytuł kompozycji można interpretować wieloznacznie. Z języka włoskiego due znaczy dwa, natomiast duello to pojedynek. Podobny przekład możliwy jest z języka angielskiego (słowa duo – duet, para oraz duel – pojedynek). Tytuł kompozycji nawiązuje więc z jednej strony do obsady wykonawczej – skrzypiec i fletu, z drugiej zaś odnosi się do dialogu, czy nawet „rywalizacji” pomiędzy instrumentami. Praca nad tym utworem wraz z dr hab. Elżbietą Woleńską była dla mnie bardzo cennym doświadczeniem. Ideą było zestawienie charakterystycznych brzmień, środków artykulacyjnych i technicznych możliwości dla obu instrumentów, ale również odnalezienie i zaprezentowanie cech wspólnych. Skala instrumentów jest zbliżona, cechuje je podobna ruchliwość oraz skala dynamiczna. Możliwości artykulacyjne również są zbliżone. Celem więc było pokazanie tego co wspólne, ale też poszukiwanie różnorodności.

"The Lighter Shade of Grey" to utwór z taśmą Stanisława Krupowicza. Cała partia elektroakustyczna utworu zbudowana jest z dwóch segmentów: z wcześniej nagranej blisko 6-cio minutowej improwizacji zespołu Tonus Finalis Ensemble oraz resyntezy tego segmentu ze stale wzrastającą dokładnością. Te dwa segmenty przedzielone są mającą charakter improwizacji, wirtuozowską kadencją skrzypiec. Stopniowemu "wyostrzaniu się" segmentu drugiego towarzyszą skrzypce, wykorzystujące zawarte w akompaniamencie wysokości. Stałemu zagęszczaniu faktury warstwy elektroakustycznej towarzyszy podobne zagęszczanie i przyśpieszanie partii skrzypiec, które wysuwają się coraz bardziej na pierwszy plan. Narastanie i zagęszczanie muzyki zostaje gwałtownie przerwane, po czym pojawia się powtórzenie pierwszego dźwięku utworu, którego opadające glissandem wybrzmienie kończy utwór. Kompozycja ta

urzekła mnie swoją melodyjnością, możliwością różnorodnego przedstawienia skrzypiec. Kadencja pozwoliła na swobodną interpretację tempa i dynamiki, natomiast partie zespolone z elektroakustyczną improwizacją wymuszały bardzo dokładne dostosowanie się do nich. Partię skrzypcową nagrywałam z metronomem (z wyjątkiem kadencji) dopiero później połączyłam ją z taśmą.

Ostatni utwór znajdujący się na płycie to I Sonata na skrzypce i fortepian Ryszarda Bukowskiego. Partię fortepianu wykonała dr Julita Przybylska-Nowak, pianistka z którą w ostatnich latach koncertuję. Sonatę tę wybrałam z różnych powodów. Po pierwsze chciałam nagrać utwór z fortepianem lecz żaden który miałam już w swoim repertuarze. Po drugie, poszukiwałam formy nie dłuższej niż jednoczęściowa (formy jednoczęściowej) Następnym powodem była ogromna dowolność interpretacyjna. W całym utworze, poza kilkoma oznaczeniami tempa w języku włoskim, nie pojawiają się żadne inne sugestie wykonawcze. Zarówno w partii skrzypiec, jak i partii fortepianu nie odnajdziemy określeń dynamicznych, wyrazowych, środków artykulacyjnych, łukowania, smyczkowania czy palcowania, co na tle innych twórców XX wieku jest to rzadko spotykaną praktyką kompozytorską. Utwór więc idealnie pasował do mojego założenia - własnej, nieograniczonej interpretacji, stworzenia czegoś nowego.

Płyta **"Violin and something more"** to moja pierwsza, wydana solowa płyta. Szczególnie ważna dla mnie, z racji utworów na niej zamieszczonych. Jest to kontynuacja zamiłowania do muzyki współczesnej, bliskiej mi od wielu lat. Mam nadzieję, że będzie ona dobrze przyjęta. Planuję także kontynuowanie nagrań utworów współczesnych kompozycji, nie tylko polskich ale i zagranicznych.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć artystycznych.

Edukację muzyczną zaczęłam w wieku 7 lat w Szkole Muzycznej I st. w Krośnie Odrzańskim. Następnie uczęszczałam do Liceum Muzycznego im. Karola Szymanowskiego we Wrocławiu. W 2001 roku z wyróżnieniem ukończyłam Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie skrzypiec prof. Jarosława Pietrzaka. Obecnie jestem wykładowcą ze stopniem doktora na Wydziale Instrumentalnym tej uczelni.

Z ważniejszych osiągnięć artystycznych w czasie studiów pragnę wymienić: w 1998 roku - III nagrodę na XIII Międzynarodowym Międzyuczelnianym Konkursie Muzyki Kameralnej w Łodzi (w kategorii "kwartet"); I nagrodę i nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie utworu kompozytora polskiego na II Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej im. K. Pendereckiego w Krakowie (w kategorii "duet"). W 2000 roku - II nagrodę na V Międzynarodowym Konkursie Muzyki Współczesnej w Brnie - Czechy (w kategorii "duet"). W roku 2000 brałam udział w konkursie skrzypcowym Zdzisława Jahnkego w Poznaniu gdzie przeszłam do II etapu. W 2001 roku zakwalifikowałam się do XII Konkursu im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu. W ramach przygotowań zagrałam koncerty z orkiestrą Filharmonii Wrocławskiej i Filharmonii Kaliskiej.

Byłam stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w latach 1999/2000 oraz 2000/2001. Reprezentowałam Akademię Muzyczną we Wrocławiu na organizowanym przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego "Koncercie Roku", z którego została nagrana i wydana płyta CD, oraz na Festiwalu Współczesnej Muzyki Kameralnej w Kłodzku. Koncertowałam w Warszawskiej Filharmonii Narodowej podczas Gali Koncertowej II Międzynarodowego Konkursu Muzyki Współczesnej im. K. Pendereckiego oraz VII Forum Lutosławskiego. Jako muzyk tutti współpracowałam z Polską Orkiestrą Kameralną z orkiestrą kameralną Sinfonia Varsovia oraz z Wrocławską Orkiestrą Kameralną "Wratislavia". Na zaproszenie Konsulatu Generalnego w Chicago, wystąpiłam z paroma recitalami w Stanach Zjednoczonych Ameryki. W roku 2000

zdałam egzamin do orkiestry symfonicznej Verbier Festival Orchestra w Szwajcarii który odbył się w konserwatorium muzycznym w Paryżu. Byłam jedną z 5 osób z Polski przyjętych do orkiestry. W latach 2000-2006 brałam udział w corocznym festiwalu organizowanym przez orkiestrę oraz corocznym tournée po krajach Ameryki Północnej, Ameryki Południowej, Europy i Azji. Miałam zaszczyt grać pod dyktando takich znakomitości jak; Zubin Mehta, James Levine, Yuri Temirkanov, Charles Dutoit, Pavo Yarvi, Neeme Yarvi oraz z takimi solistami jak; Martha Argerich, Mischa Maisky, Gidon Kremer, Josua Bell, Nigel Kennedy, Ilya Gringolds. Grałam w takich salach koncertowych jak; Tohalle, Carnegie Hall, Royal Albert, Teatro Real, Opera Wiedeńska, Filharmonia Berlińska, Alte Opera i wiele innych. Podczas jednego z festiwali zagrałam koncert solowy ze składem kameralnym orkiestry VFO wykonując "Fratres" Arvo Parta. Podczas tournée w 2002 roku z VFO po USA zdałam egzamin do orkiestry symfonicznej New World Symphony (Miami Beach - USA), której założycielem i dyrektorem jest Michael Tilson Thomas, dyrektor San Francisco Symphony Orchestra. Otrzymałam stypendium i w latach 2002-2003 przebywałam w Miami Beach. W czerwcu 2003 wróciłam do Polski a w 2004 roku urodziłam swoje pierwsze dziecko. Po powrocie z urlopu macierzyńskiego zaczęłam przygotowania do przewodu doktorskiego.

Po zrealizowanym przewodzie doktorskim w 2006 roku, otrzymałam możliwość dalszego kontynuowania pracy naukowo-dydaktycznej na Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Równocześnie podjęłam pracę nad rozszerzeniem i realizacją mojego rozwoju artystycznego. W lutym 2007 roku wraz z rodziną wyjechałam do Hiszpanii - Madryt. Wzięłam udział w przesłuchaniach do orkiestr symfonicznych i kameralnych, min. do Opery "Teatro Real" w Madrycie, gdzie jako jedna z dwóch osób dostałam się do finału.

Pod koniec roku rozpoczęłam pracę z orkiestrami symfonicznymi Orquesta Filharmonia, Orquesta Clasica Santa Cecilia oraz z orkiestrą kameralną Frolov Orquesta. W międzyczasie bywałam w Polsce aby koncertować jako solistka,

kameralistka i muzyk orkiestrowy. W 2009 roku wróciłam do Wrocławia aby kontynuować pracę na Akademii Muzycznej. W międzyczasie we Wrocławiu powstała orkiestra symfoniczna The Film Harmony Orchestra (wcześniejsza nazwa Moustache Orchestra oraz Miro Film Orchestra) której jestem koncertmistrzem. Jej cel, to nagrywanie muzyki filmowej, teatralnej i reklamowej. W swoim dorobku ma muzykę do filmu pełnometrażowego "Zamiana" (reż. Konrad Aksinowicz, muz. Marcin Mirowski), do filmu "Droga na drugą stronę" (reż. Anca Damian, muz. Piotr Dziubek), oraz do szeregu spektakli teatralnych, płyt długogrających a także wielu reklam telewizyjnych. Od trzech lat FHO uświetnia koncerty charytatywne "Nadzieja", w których biorą udział znani aktorzy tacy jak Artur Barciś, Andrzej Grabowski, Katarzyna Figura, Zbigniew Zamachowski, Kacper Kuszewski, Joanna Jeżewska, Anna Dereszowska, Konrad Imiela oraz wokalistów takich chociażby jak Krystyna Prońko, Alicja Majewska czy Mieczysław Szczepniak. Koncert Nadziei ma na celu zbieranie środków na leczenie dzieci z chorobą nowotworową, we wrocławskiej klinice onkologii "Przylądek Nadziei". Jak dotąd, co roku udaje się zwiększać ilość pieniędzy zbieranych na ten cel.

Oprócz pracy w orkiestrze symfonicznej, współpracuję także z wrocławską orkiestrą kameralną NFM Leopoldinum, orkiestrą kameralną Vratislavia Ensemble. Działam także jako kameralistka i solistka. Spełniam się nie tylko na polu muzyki klasycznej, lecz także rozrywkowej. Od paru lat wraz z kwartetem smyczkowym złożonym z członków FHO biorę udział w corocznych festiwalach tkj: "Koncert Papieski" (Warszawa), "Gala Piosenki Aktorskiej" (Wrocław), "Nie ma jak u Mamy" (Toruń), "Pejzaż bez Ciebie" (Bydgoszcz).

W Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego pracuję na wydziale instrumentalnym, ucząc w klasie skrzypiec, oraz prowadząc zespoły kameralne. Praca ta sprawia mi ogromną przyjemność, szczególnie gdy studenci po skończonych studiach znajdują satysfakcjonującą pracę. Niejednokrotnie, jeszcze podczas studiów, uczniowie biorą udział w programie wymiany

studenckiej Erasmus, zdają do renomowanych, młodzieżowych orkiestr, zdobywając w nich doświadczenie, tak potrzebne w tym zawodzie. Nadmienię także o dyplomantach, którzy ukończyli studia pod moim kierunkiem. Wszyscy otrzymali wynik bardzo dobry, każdy z nich znalazł satysfakcjonującą pracę w zawodzie m.in.; Tomasz Mirowski rozpoczął pracę w Polskiej Orkiestrze Sinfonia Iuventus, Anna Hajok pracuje w Filharmonii Sudeckiej w Wałbrzychu, Kamila Swoboda jest pedagogiem w Lesson Park School of Music oraz The Music Institute w Dublinie, Adam Porębski zatrudniony jest na stanowisku asystenta w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu.

Oprócz nauczania na skrzypcach, jestem także promotorem i recenzentem prac dyplomowych. Mam nadzieję, że możliwość dzielenia się wiedzą i własnymi umiejętnościami ze studentami będzie stale budować moje doświadczenie pedagogiczne. W najbliższym czasie będę prowadziła kurs skrzypcowy podczas VIII Letniej Akademii Muzycznej organizowanej w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu. W planach mam także wydanie kolejnej płyty z utworami polskich i zagranicznych kompozytorów muzyki współczesnej.

Koput-Slanda Maiporata